

DNA van Noordoostpolder beschreven

Na het DNA van de polderdorpen is nu ook het DNA van Emmeloord beschreven. Aan dat DNA is gelukkig weinig gesleuteld, aldus stedenbouwkundige Sandra van Assen.

EMMELOORD

Het DNA van Emmeloord is samen met en in opdracht van gemeente Noordoostpolder en Mercatus in beeld gebracht door Sterke Stedenbouw, versterkt door een aantal vakspecialisten.

dnanoordoostpolder.nl

DNA Emmeloord bevat (historische) foto's, beschrijvingen van de originele landschappelijke, stedenbouwkundige en architectonische opzet en de oorspronkelijke en met de tijd mee gegroeide, waardevolle elementen. Daarnaast

geeft het onderzoek aan hoe Emmeloord zich kan blijven ontwikkelen zonder dat waardevolle kenmerken verloren gaan. Boekwerken van het onderzoek en het advies zijn vorige week dinsdag in verzorgingshuis De Golfslag in Emmeloord - „een onderdeel van het DNA” - aan de opdrachtgevers overhandigd. Het DNA van Emmeloord staat inmiddels online: www.dnanoordoostpolder.nl; de website van het DNA van de dorpen (www.polderdorpen.nl) is hierin geïntegreerd.

Sandra van Assen en architect Bauke Tuinstra vertellen tijdens een wandeling enthousiast over het DNA van Emmeloord.

Oorspronkelijk ontwerp

Sterke Stedenbouw zag hoe de Wieringermeerpolder er bij lag en maakte zich vervolgens zorgen over de Noordoostpolder. „Wij werden gevraagd voor advisering van herstructurering van de Wieringermeerpolder. Daar herkenden wij Granpré Molière (architect Delftse school, red.) niet meer in”, zei Van Assen bij de presentatie van het DNA.

„Komt dat wel goed?, vroegen we ons daarom af over de Noordoostpolder, maar de Noordoostpolder ligt er mooi bij.”

Sterke Stedenbouw noemt als karakteristieken van de stad en de dorpen de ligging aan het water en de groene ruimtes (brinken). Het stadspatroon volgt de verkaveling, wat zich uit in lange straten en blokken. „Daar is zelfs tot de achterpaden aan toe over nagedacht”, zei Van Assen.

Delfts Rood

Het DNA van de Noordoostpolder wordt gekenmerkt door de Delftse School. Sterke Stedenbouw drukt de mate waarin dit in de dorpen herkenbaar is dan ook uit in

percentages Delfts Rood (rode bakstenen en oranje rode dakpannen). Dat varieert van dieprood (traditionalistisch) in Ens tot wit (modernistisch) in Nagele.

Omdat het DNA van Emmeloord complexer is dan dat van de dorpen, is Emmeloord in meerdere gebieden opgedeeld. Sterke Stedenbouw adviseert om bij renovatie en herstructurering zowel in de dorpen als deelgebieden in Emmeloord rekening te houden met de oorspronkelijke percentages Delfts Rood en de richting van de bouwblokken. Zo zijn in Emmeloord de woonblokken in noord-zuidrichting gebouwd en het centrum in oost-west.

Water- en tuinstad

De groene mantel rondom is karakteristiek voor de dorpen. „Die hebben hun waarde verdiend als multifunctionele zone. Emmeloord heeft daarentegen een open poort naar de polder. Maar van de snelweg af is Emmeloord niet meer te zien. Kun je daar niet iets mee door bij de Markneserweg wat groen weg te halen?”, vroeg Van Assen. De stedenbouwkundige

Stedenbouwkundige Van Assen: „Emmeloord is een echte waterstad”.

spreekt over drie blauwe poorten - water met bruggen - en een groene poort - het Emmelerbos. „Brenge de zichtlijn op de Poldertoren terug, door daar wat groen weg te halen”, adviseert ze. Water en groen zijn echter ook karakteristieken die behouden moeten worden. „Emmeloord is echt een waterstad met z'n grachten, vaarten en singels. En er is geen andere stad in Nederland die als tuinstad getekend is. Daar kun je toeristisch veel meer uithalen.”

Handvat

Van Assen gaf de gemeente en woningbouwstichting tot slot mee: „Doe geen dingen waar je later spijt van krijgt, maar maak een langetermijnvisie. De ontwerpers van de Noordoostpolder keken ook 35 jaar vooruit”. Wethouder Andries Poppe onderschreef het enthousias-

me van Sterke Stedenbouw. „Hoe langer je hier woont, hoe enthousiaster je wordt.” De dynamiek van de ontwerpers moet ook leidend zijn voor verder ontwikkeling. „Behoudzucht past ons niet, maar het is wel een must om uit te blijven gaan van kwaliteit.”

Directeur Ton Beurmanjer van Mercatus zei dat de woningstichting in eerste instantie oog heeft voor de toekomst. „Maar als je als woningcorporatie uit de traditie stapt, dan raak je los van je identiteit als volkshuisvester. Er is vanuit de historie een plan gemaakt waarmee we verder kunnen. Je moet eerst inzicht hebben in wie je bent om te weten waar je naartoe wilt. Het is aan dit college te danken dat we nu een heldere woonvisie op papier hebben.”

tekst en foto's Margé Hof